

DAYANIŞMA

Havalar ısınca karınca gözlerini açtı. Yuvasından çıktı. Bahar gelmişti. Her taraf yemyeşildi.

- Biraz dolaşayım, dedi.

Yürüdü, az sonra gök gürledi. Yağmur yağmaya başladı. Ne yapacağını şaşırdı. Sular onu göle yuvarladı.

Bir yaprağın üzerine düştü.

- İmdat, imdat! diye bağırdı.

Sesini arı duydu. Koştı, karıncalara haber verdi. Karıncalar toplandılar. Kelebek ve arılardan yardım istediler. Arı ve kelebekler:

- Severek yardım ederiz, dediler.

Gün boyu karıncayı aradılar.

Akşama doğru bir kelebek:

- İşte, işte! diye bağırdı.

Karınca, yaprağın üzerinde akıntıyla sürükleniyordu.

- Korkma seni kurtaracağız, dediler.

Arılar ve kelebekler yaprak ve ağaç dallarını ve çöpleri getirdiler. Gölün ağzına bıraktılar. Karıncalar da kum artıklarını yığdılar. Yaprağın sürüklenişini durdurdular. Bir arı da karıncayı yaprağın üzerinden aldı.

Karınca, dayanışma sayesinde ölümden kurtulmuştu.

Arkadaşlarına teşekkür etti. Bir daha onlardan habersiz bir yere gitmeyeceğini söyledi.